

Modele z napędem gumowym

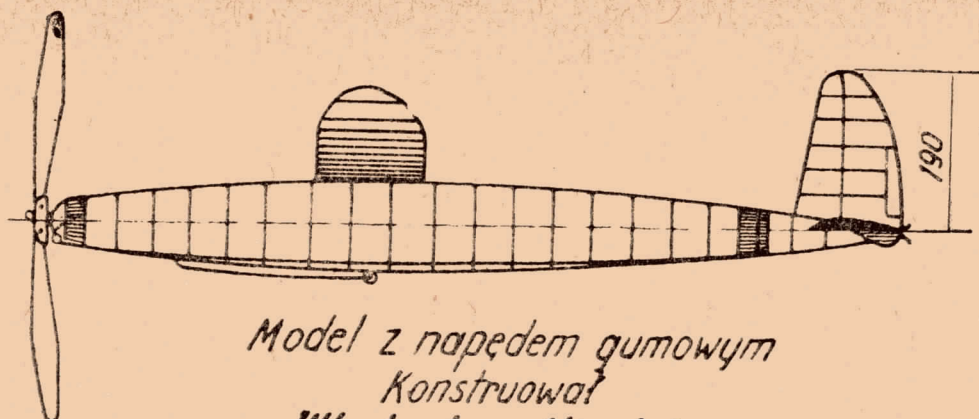
Wyczynowy model z napędem gumowym, opracował Władysław Niestoj specjalnie na zawody klasy mistrzowskiej, zorganizowane w Polsce po raz pierwszy w roku 1953. Model przeznaczony jest do lotów na wysokość, którą dzięki tylnej przekładni zębatej osiąga w stosunkowo krótkim czasie. Konstrukcja modelu mieszana: balsa-sosna. Model charakteryzuje prostota konstrukcji i celowość kształtów.

Przekładnia o dwu kołach zębatach jest wykonana przez konstruktora. Śmigło o składanych łopatkach — po wykręceniu się silnika gumowego. Podwozie chowane do kadłuba natychmiast po starcie. Model ten uzyskał I miejsce na wymienionych zawodach.

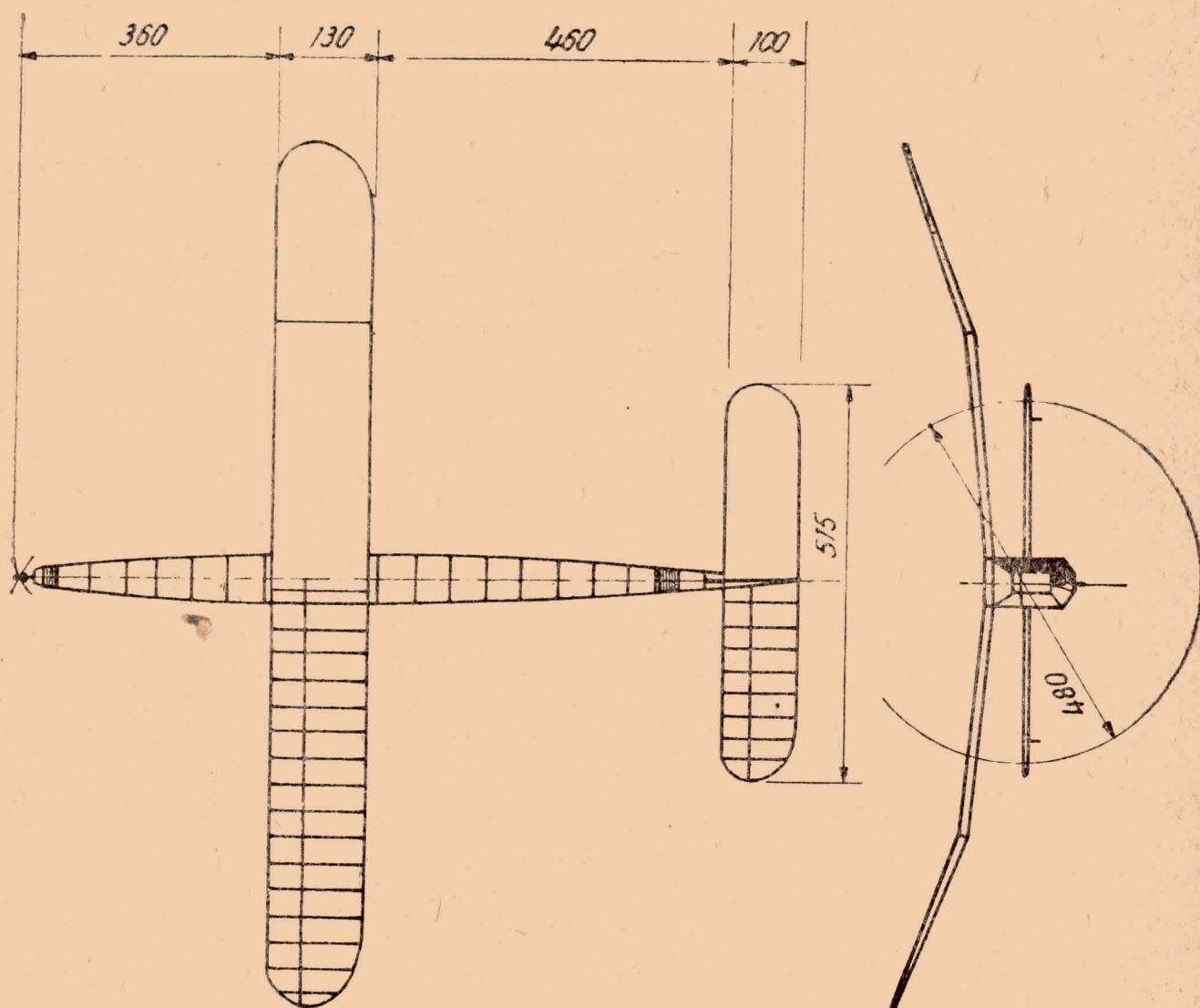
Dane techniczne modelu: rozpiętość skrzydeł — 1 120 mm, wydłużenie — 9, powierzchnia skrzydeł — 14 dcm², wznios skrzydeł — 30 i 120 mm, profil skrzydeł — „Davis“, rozpiętość statecznika wysokości — 512 mm, powierzchnia statecznika wysokości — 4,96 dcm², długość modelu — 1 050 mm, długość kadłuba — 820 mm, powierzchnia max. poprzecznego przekroju kadłuba — 0,66 dcm²

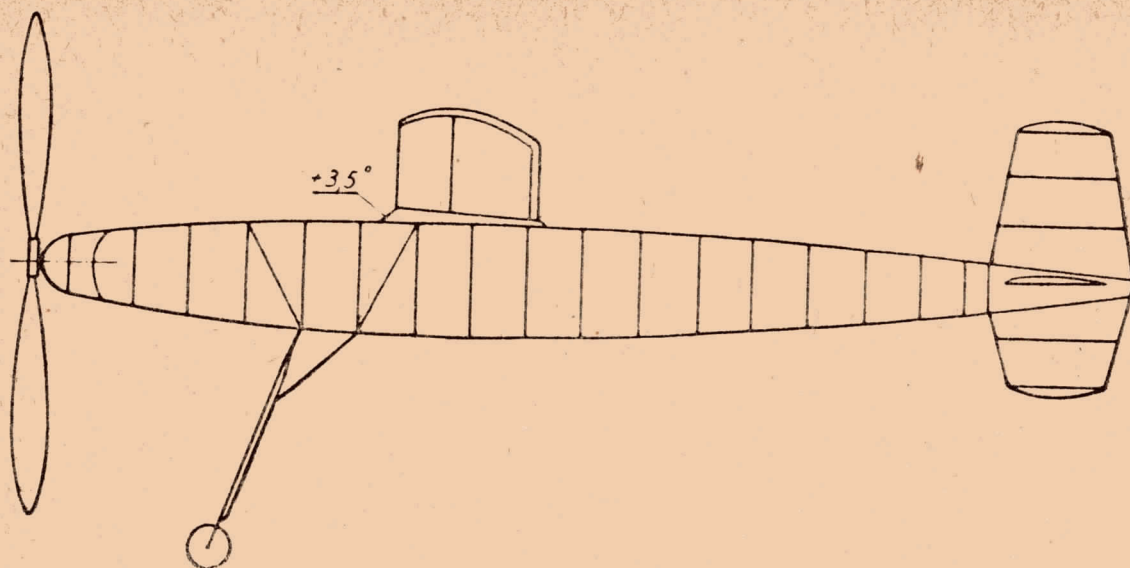

Władysław Niestoj podczas I zawodów klasy mistrzowskiej w Krakowie w roku 1953

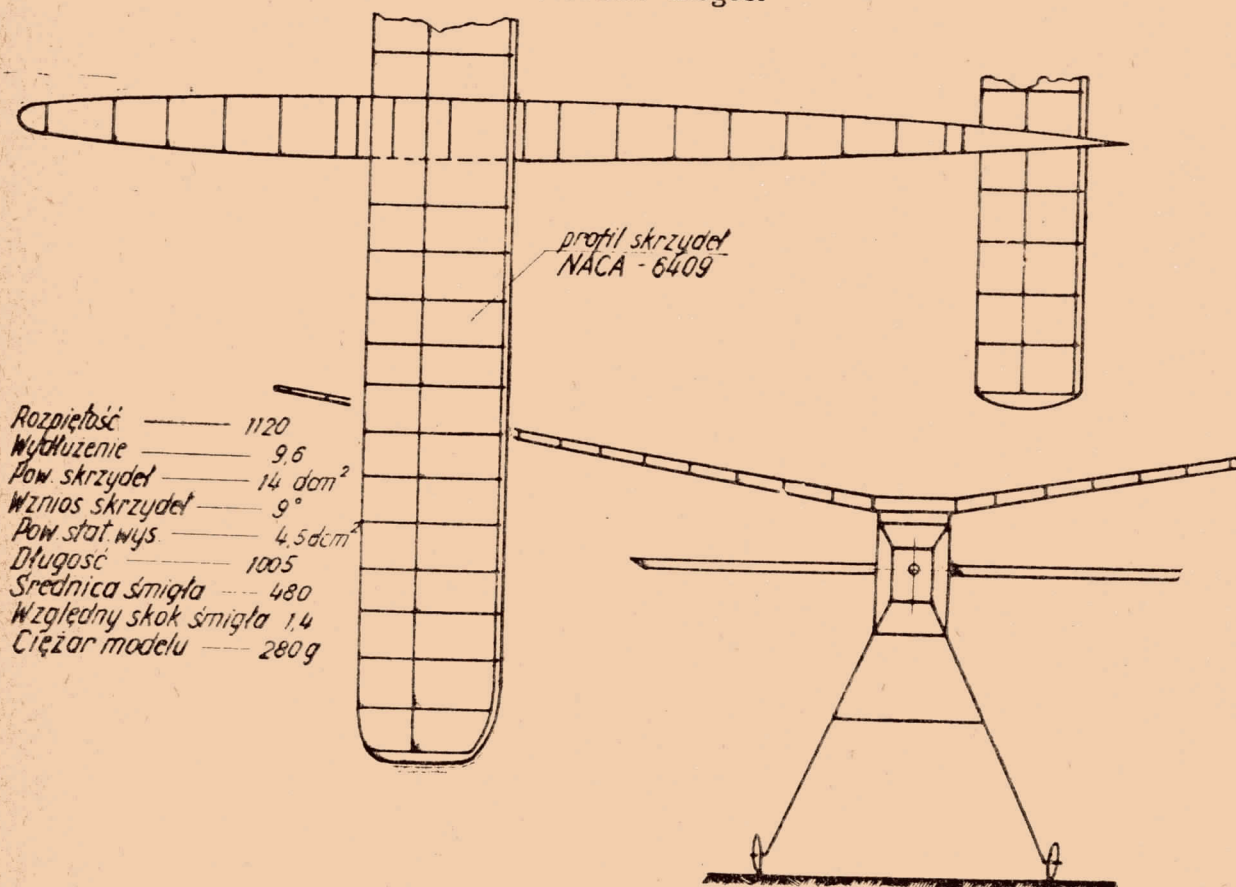

Model z napędem gumowym
 Konstruktor
Władysław Niestoj.
 Klasa mistrzowska - rok 1953 - 1 miejsce.

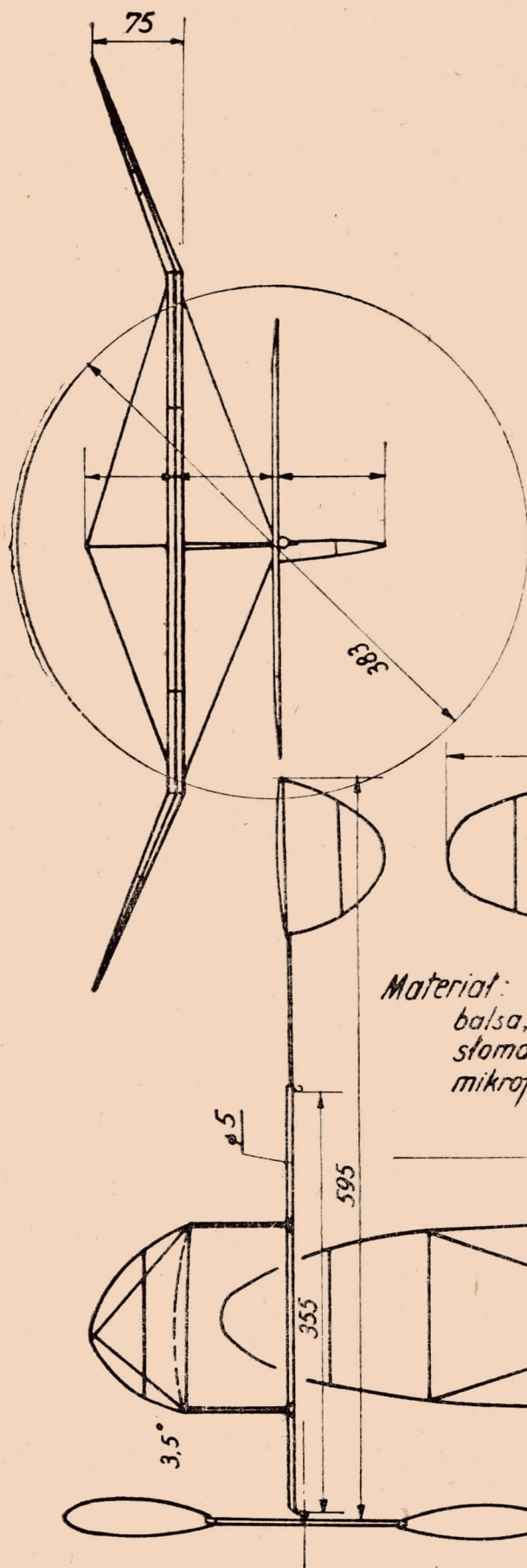

Model z napędem gumowym
Konstruował
Bolesław Degler

Typowy model z napędem gumowym konstrukcji seniora małego lotnictwa w Polsce Bolesława Deglera, zasłużonego wychowawcy modelarzy. Model, którego plan podano wyżej, przeszedł szereg ewolucji. Ustanowił szereg dobrych wyników na różnych zawodach. Budowany był również w wersji wodnosamolotu ustanawiając rekord krajowy. Model cechuje prostota konstrukcji i dobre osiągi.

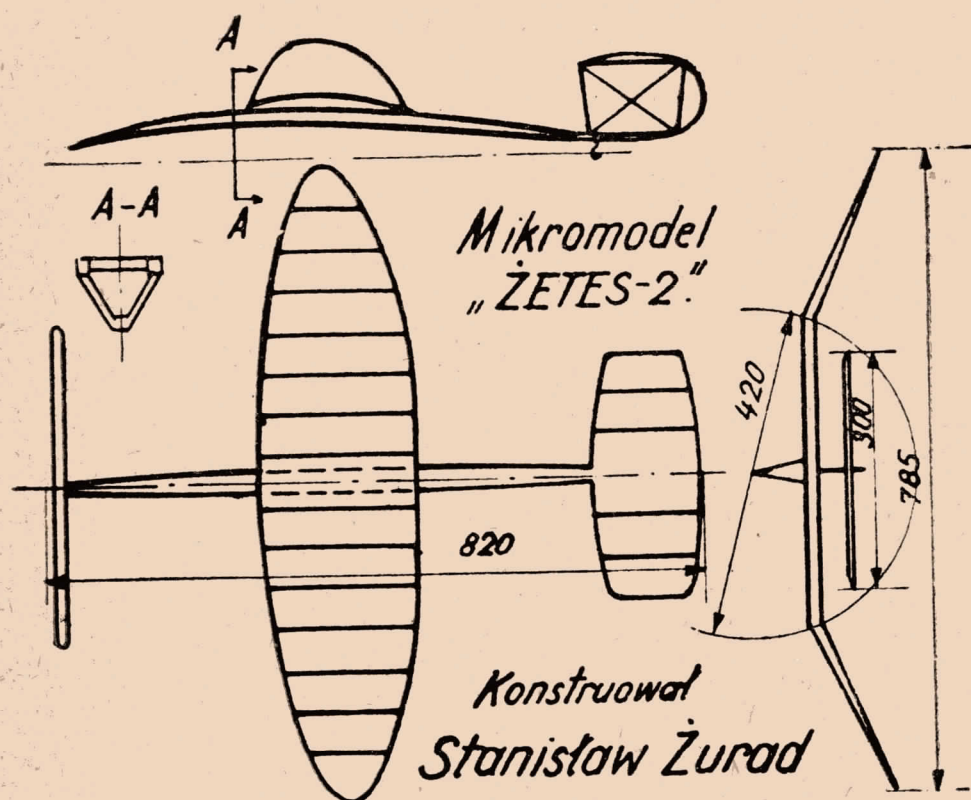
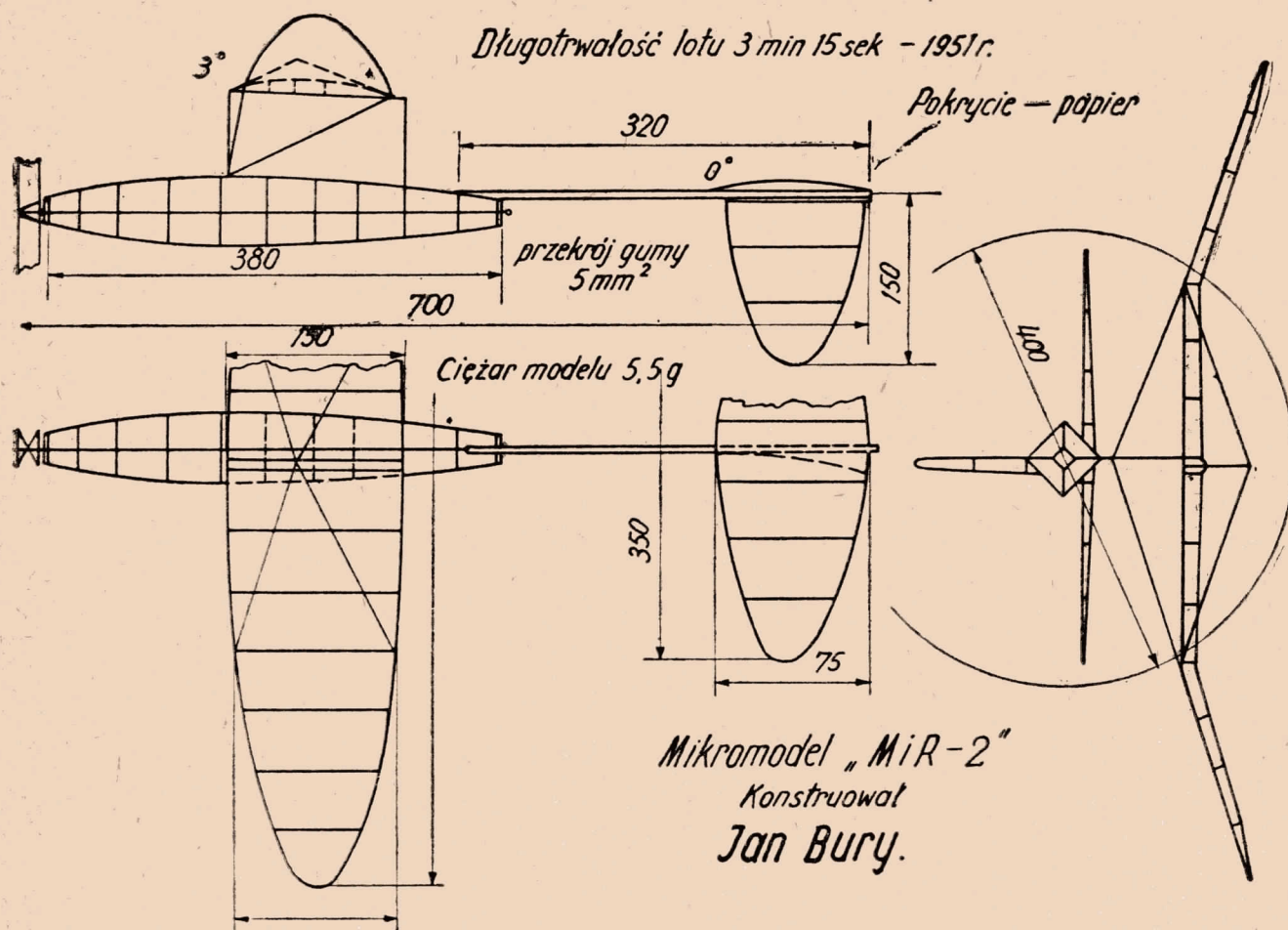
Mikromodel
Długość lotu 7 min 29 sek.
Rekord krajowy. Wrocław 21-VII-53.

Konstruował
Stefan Bombol.

Powierzchnia skrzydeł — 6,1 dcm²
Powierzchnia stat. poziom. — 3,8 dcm²
Cieężar gumy 1×3×550 — 4,5 g
Cieężar całkowity modelu — 9,8 g
Obciążenie — 1,3 g/dcm²

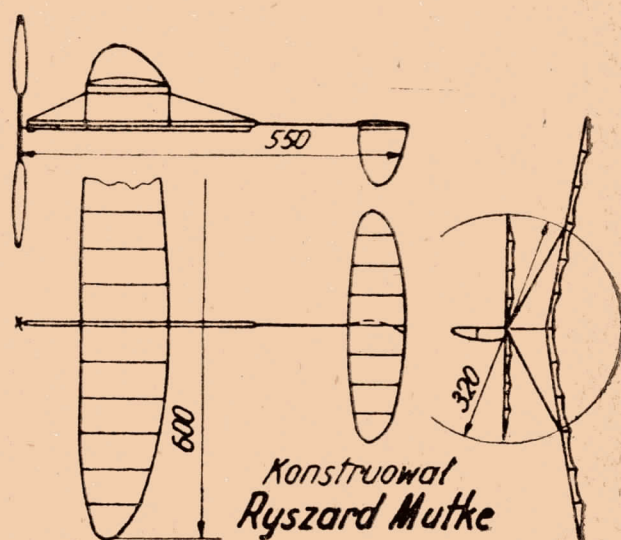
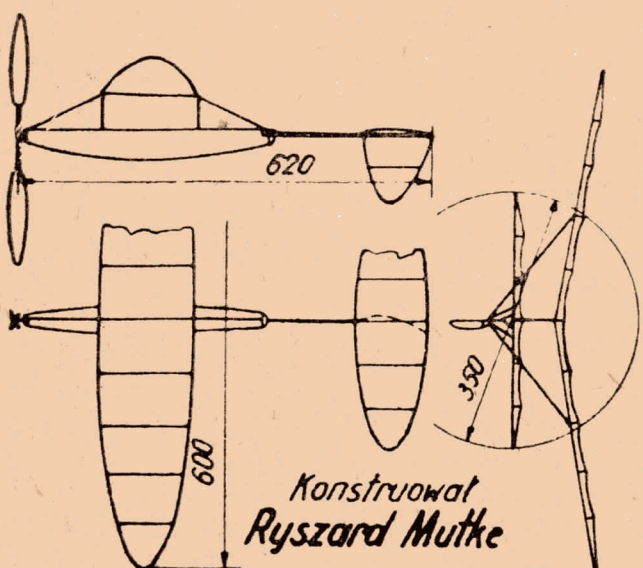
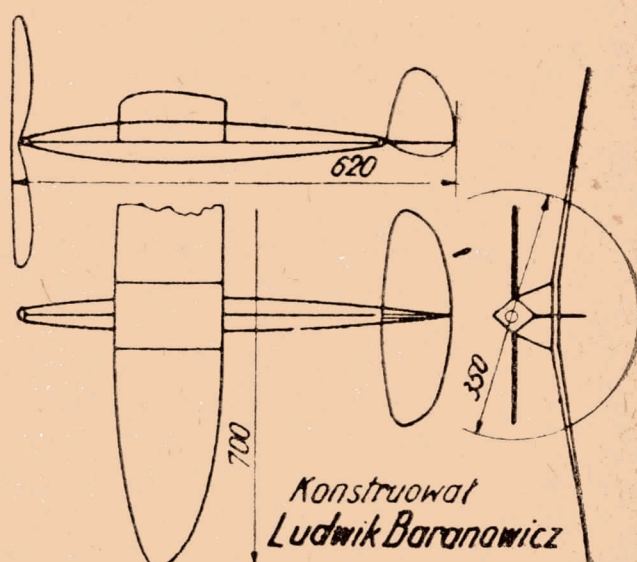
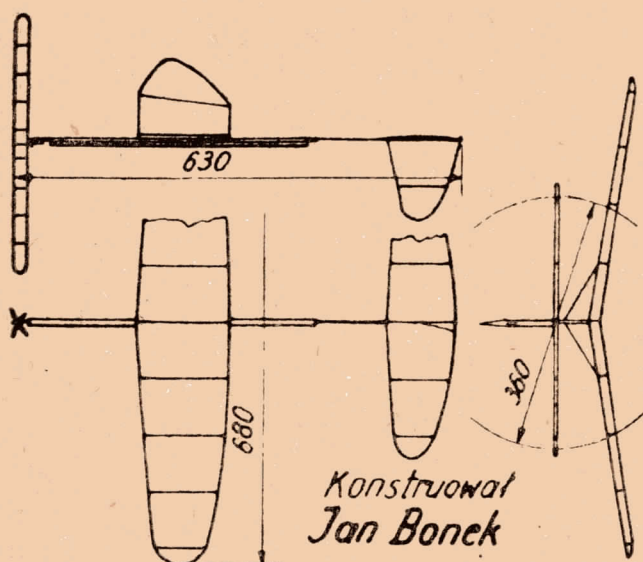
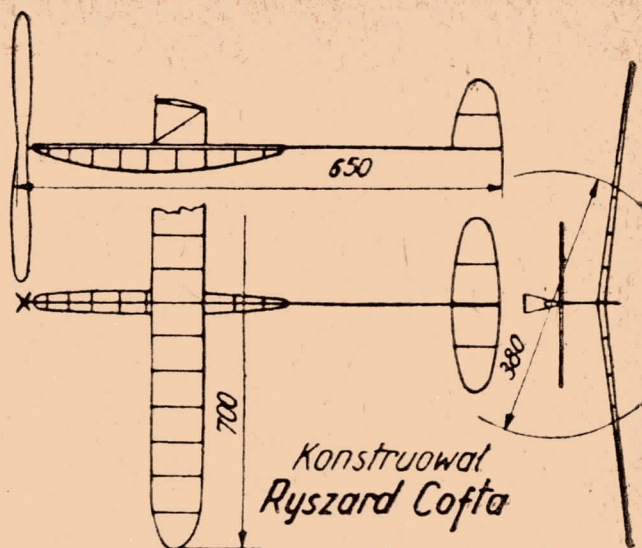
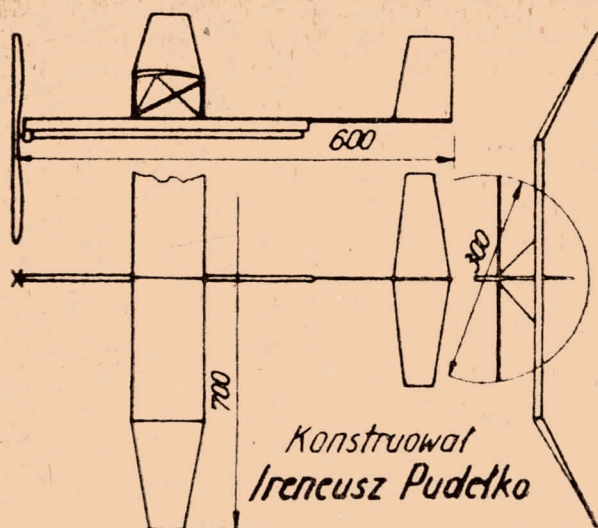
Materiał:
balsa,
słoma,
mikrofilm.

Pokrycie — mikrofilm

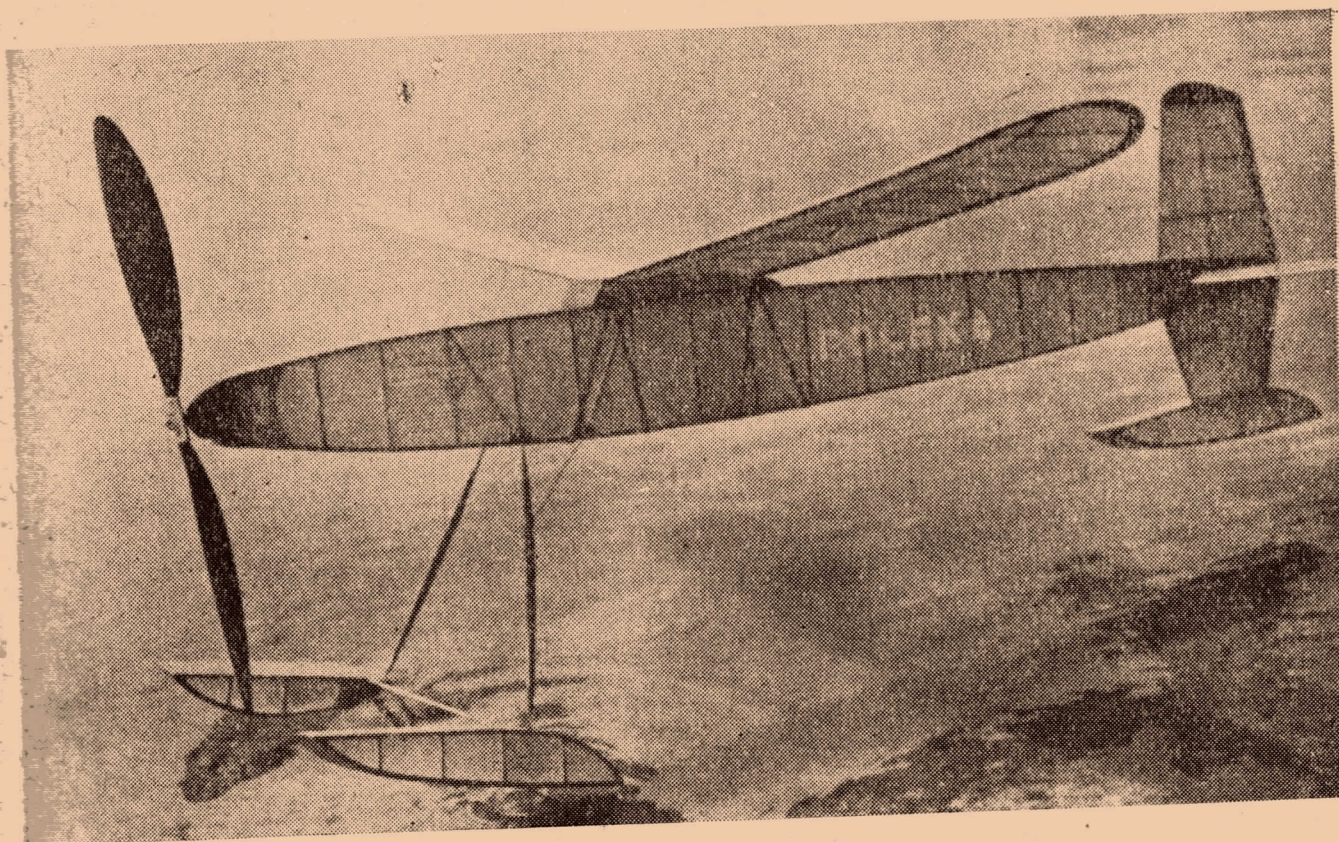
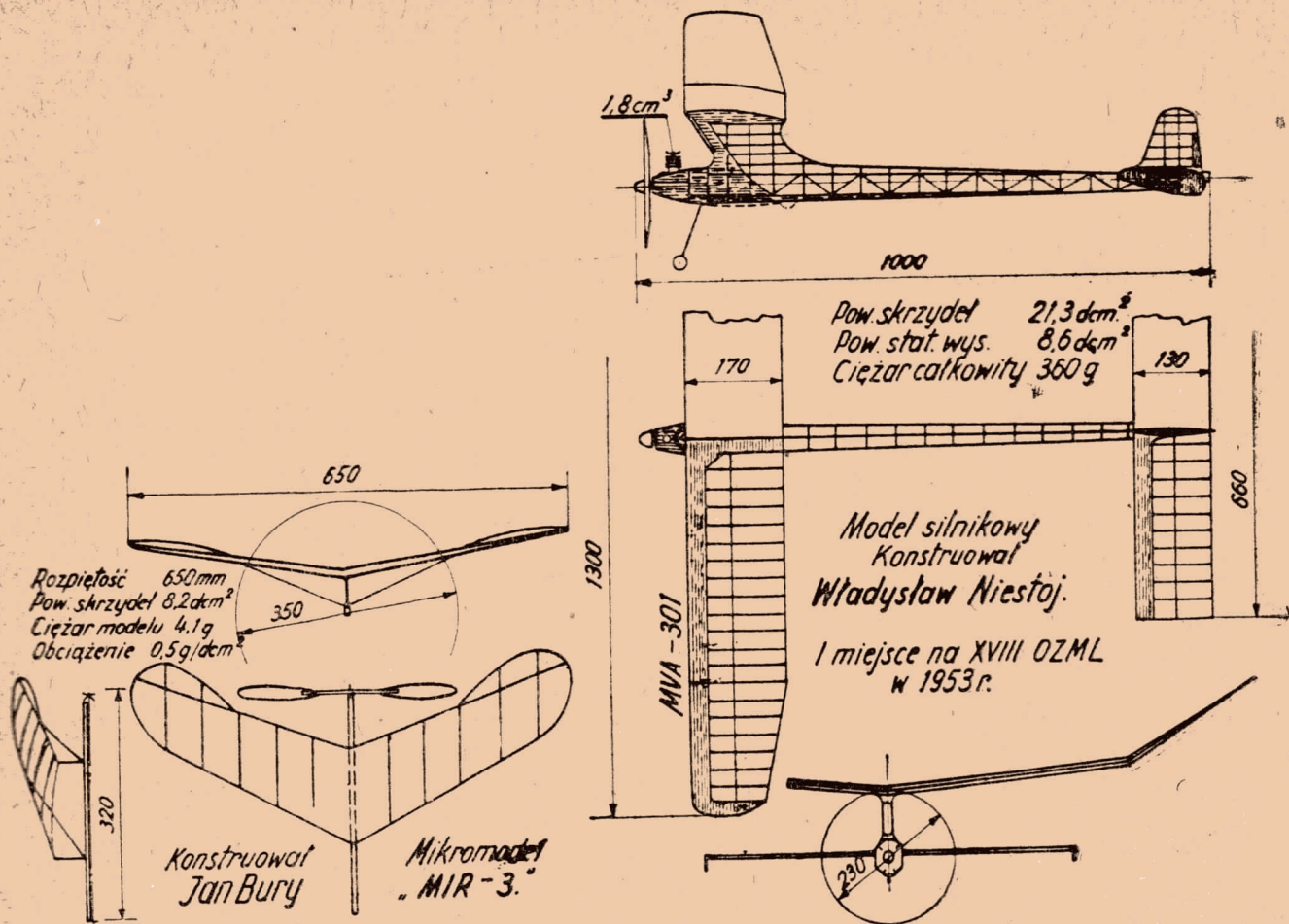
Rozpiętość	785
Długość	820
Pow. skrzydeł	11,5 dcm ²
Pow. stał. wys.	6,6 —
Pow. całkowita	18,1 —
Ciężar modelu	19 g
Obciążenie	1,09 g/dcm ²

Długość lotu z dn. 13.V.1953 r. — 6 min 18 sek

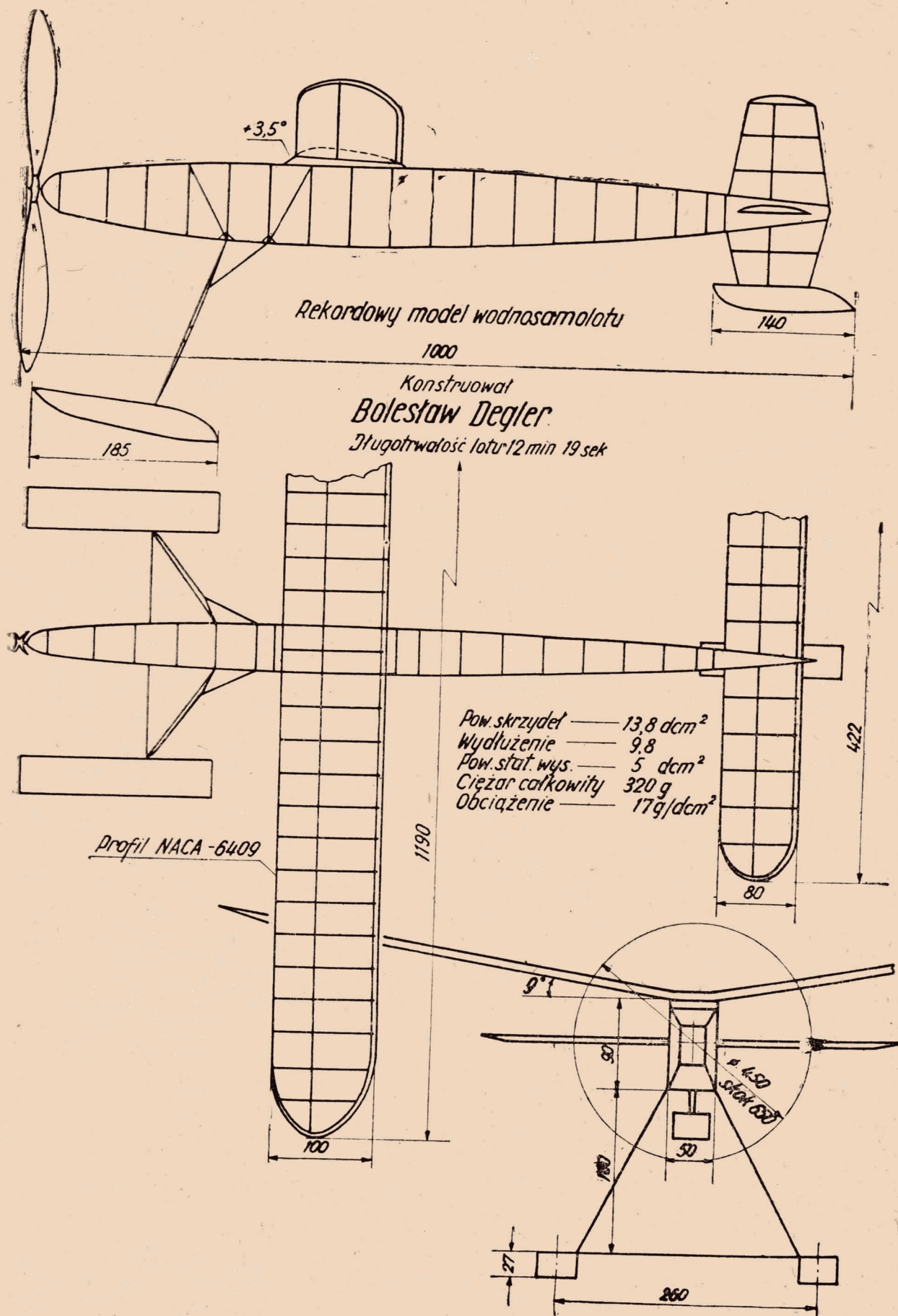

0 100 200 300 400 500 mm

Modele wodnosamolotów

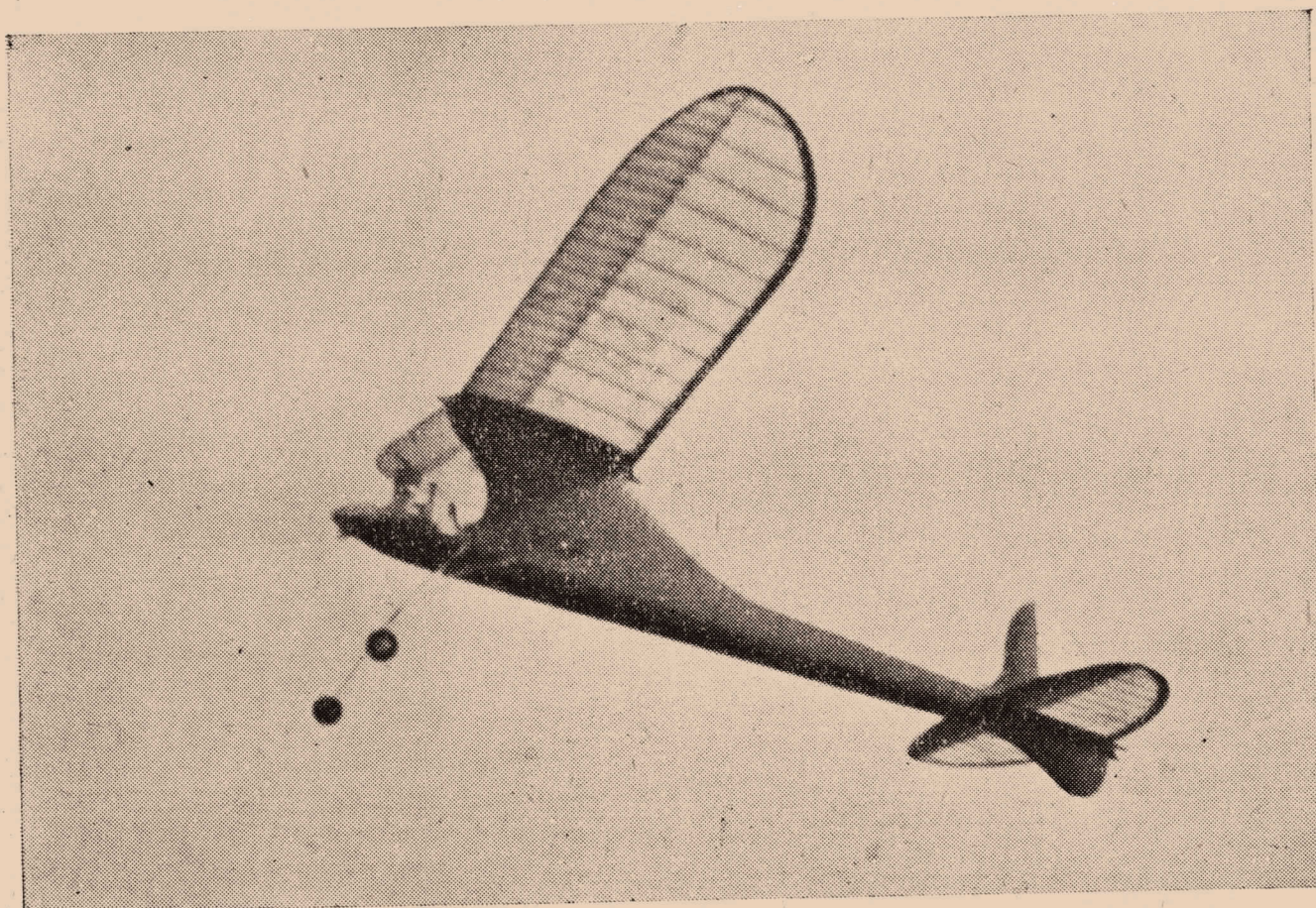
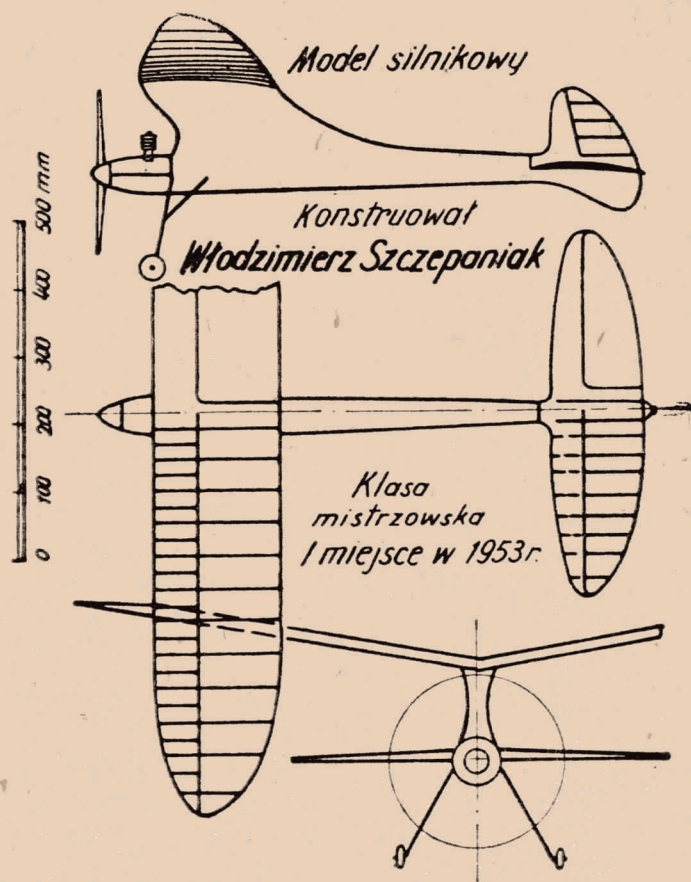

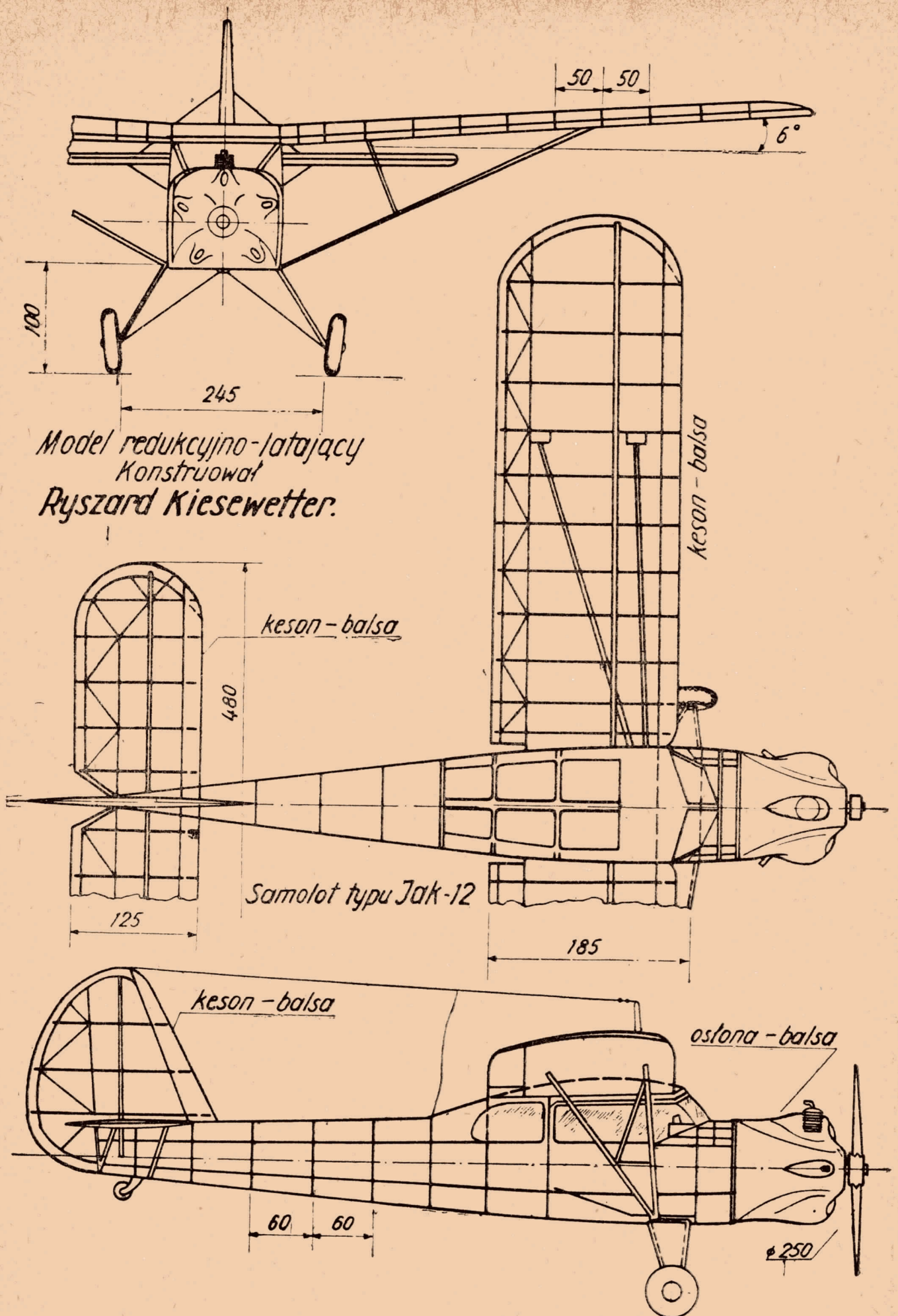
Rekordowy wodnosamolot konstr. Bolesława Deglera.

Model silnikowy klasy mistrzowskiej konstrukcji Włodzimierza Szczepaniaka.

Dane modelu: rozpiętość — 1190 mm; wydłużenie — 7; powierzchnia — 20 dcm²; wznios — 10°; kąt nastawienia — +4°; powierzchnia statecznika poz. — 6 dcm²; długość — 820 mm; przekrój kadłuba — 76 cm²; silnik „Super Atom” — 1,8 cm³; obciążenie 16 g/dcm²; całkowity ciężar modelu — 420 g.

Model redukcyjno-latający samolotu Jak-12 konstrukcji Ryszarda Kisewettera.

Dane techniczne modelu: powierzchnia skrzydeł $20,1 \text{ dcm}^2$; wydłużenie 6,3; powierzchnia statecznika poziomego $6,2 \text{ dcm}^2$; długość kadłuba 830 mm; powierzchnia max. przekroju kadłuba $1,58 \text{ cm}^2$; całkowita powierzchnia nośna $36,3 \text{ dcm}^2$; obciążenie jednostkowe powierzchni $23,9 \text{ g/dcm}^2$; całkowity ciężar modelu 620 g; silnik SIM-2-b (polskiej produkcji).

Model tego typu startował na XVII Zawodach Ogólnopolskich we Wrocławiu w roku 1952. Odznacza się dobrymi właściwościami lotnymi. Najlepszy czas lotu wynosi 7 min. 50 sek., a odległość przeleciana 3 km.

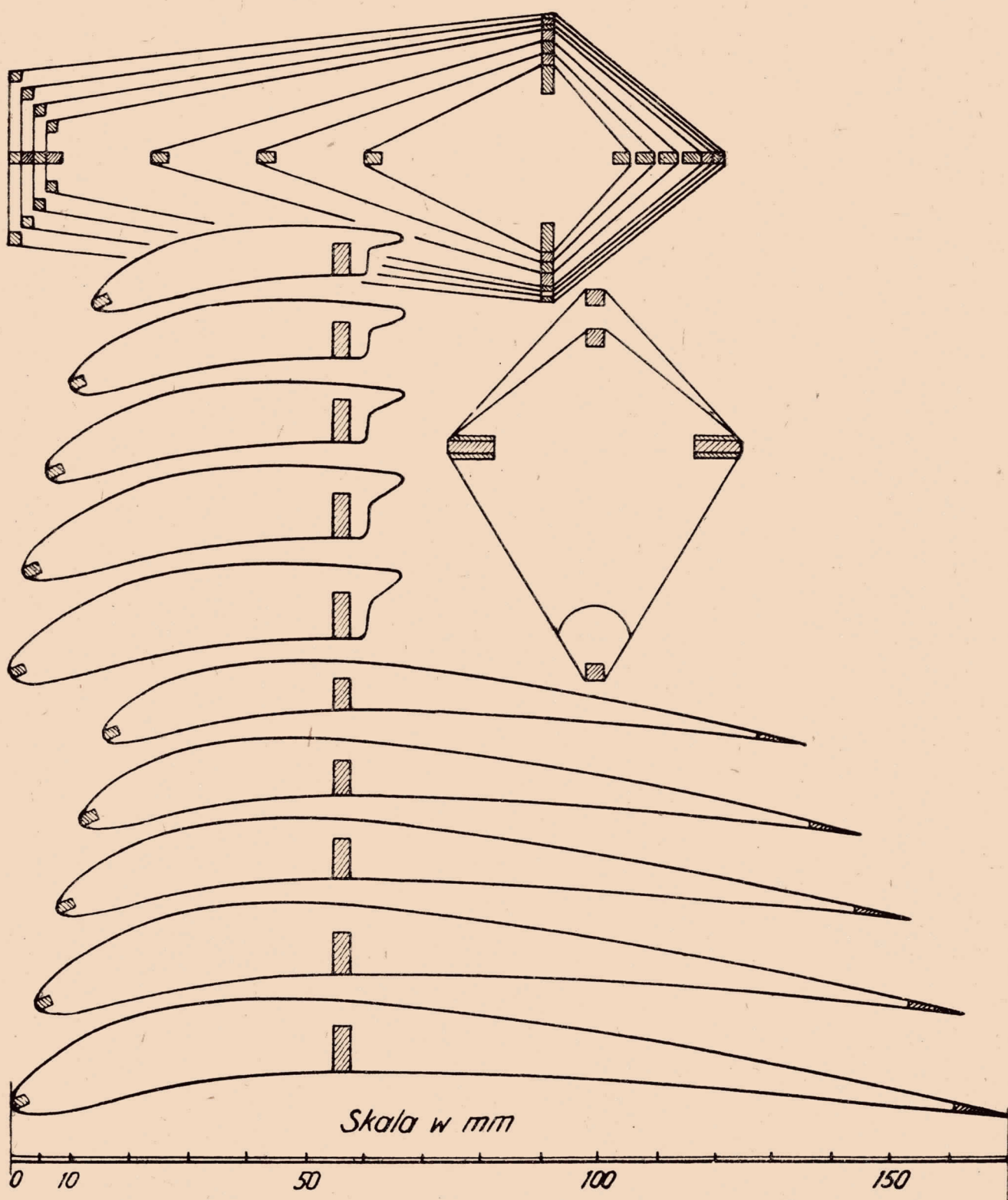
Opis budowy. Kadłub modelu jest konstrukcji wręgowej. Łoże silnika wykonano z drewna bukowego. Oryginalny model zbudowany został częściowo z balsy, sklejk i drewna sosnowego.

Skrzydła, z wyjątkiem dźwigarów, z balsy. Lotki i stery również z balsy. Skrzydła nie dzielone, zamocowane do kadłuba na stałe i wsparte zastrzałami. Osłona silnika i imitacja cylindrów — balsa. Imitacja rur wydechowych z rurki aluminiowej.

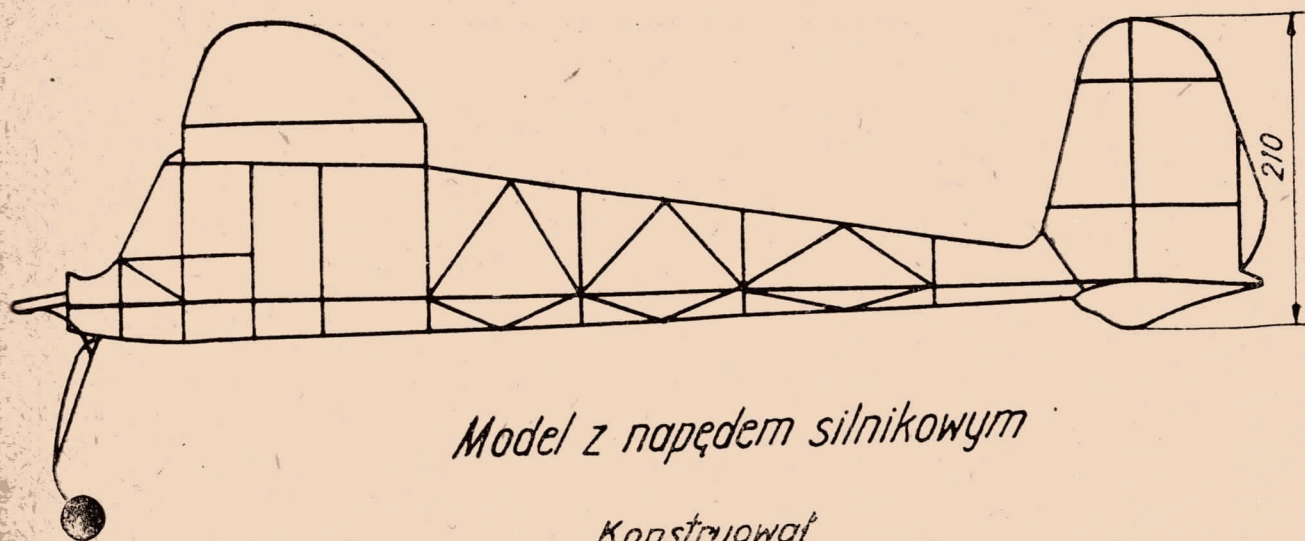
Koła podwozia — guma porowata, średnica 55 mm, piasta balsowa.

Szkielet modelu pokrywa się papierem japońskim, cały model lakierowany na kolor oliwkowy, a znaki rejestracyjne na czarno.

Śmigło o łukowym profilu. Średnica 250 mm, skok 160 mm. Profil skrzydeł płasko-wypukły, ścieniony Clark-Y. Profil statecznika poziomego i pionowego cienki, symetryczny.

Wřęgi kadłuba i żebra skrzydeł modelu T, Pelczarskiego.

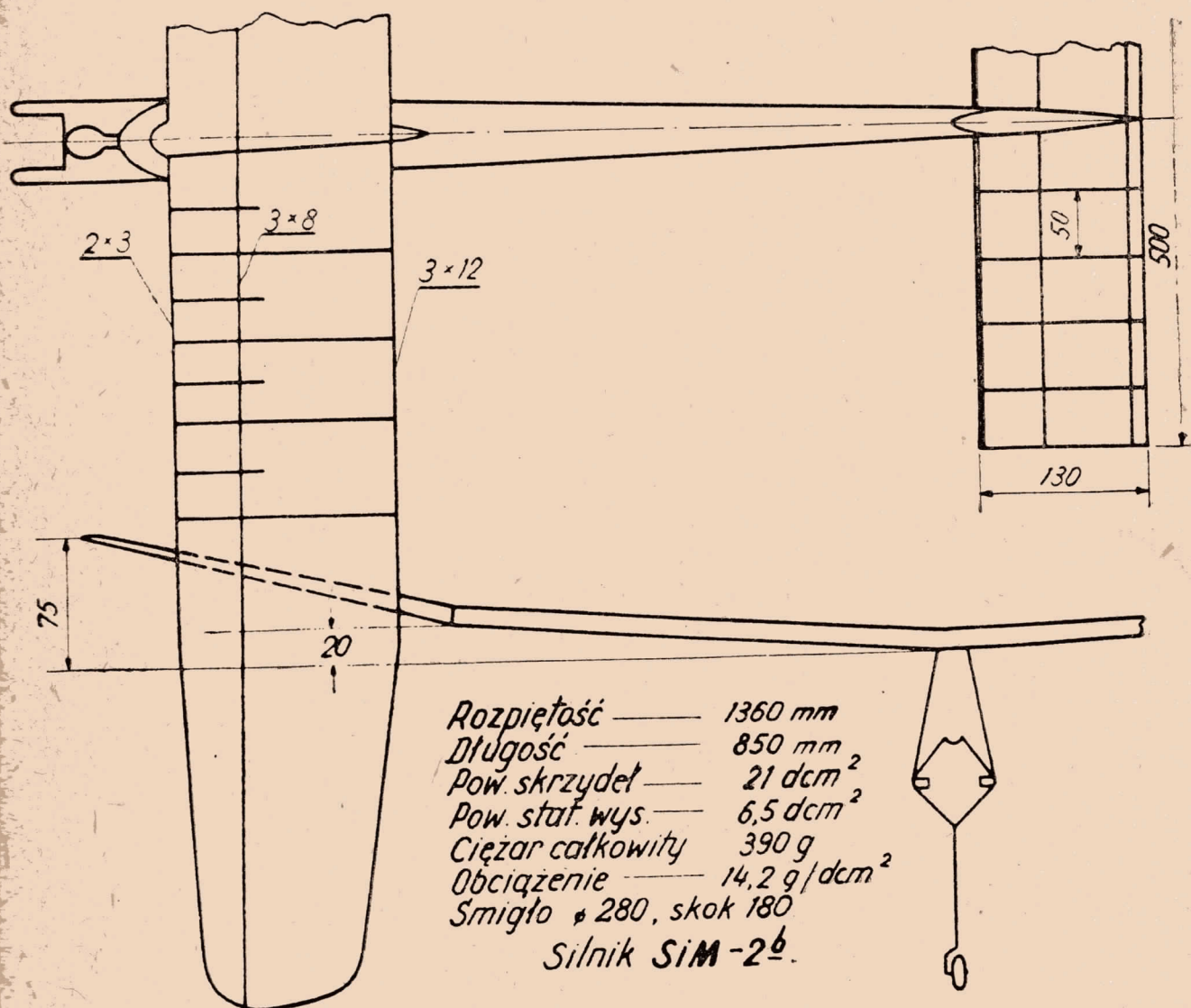

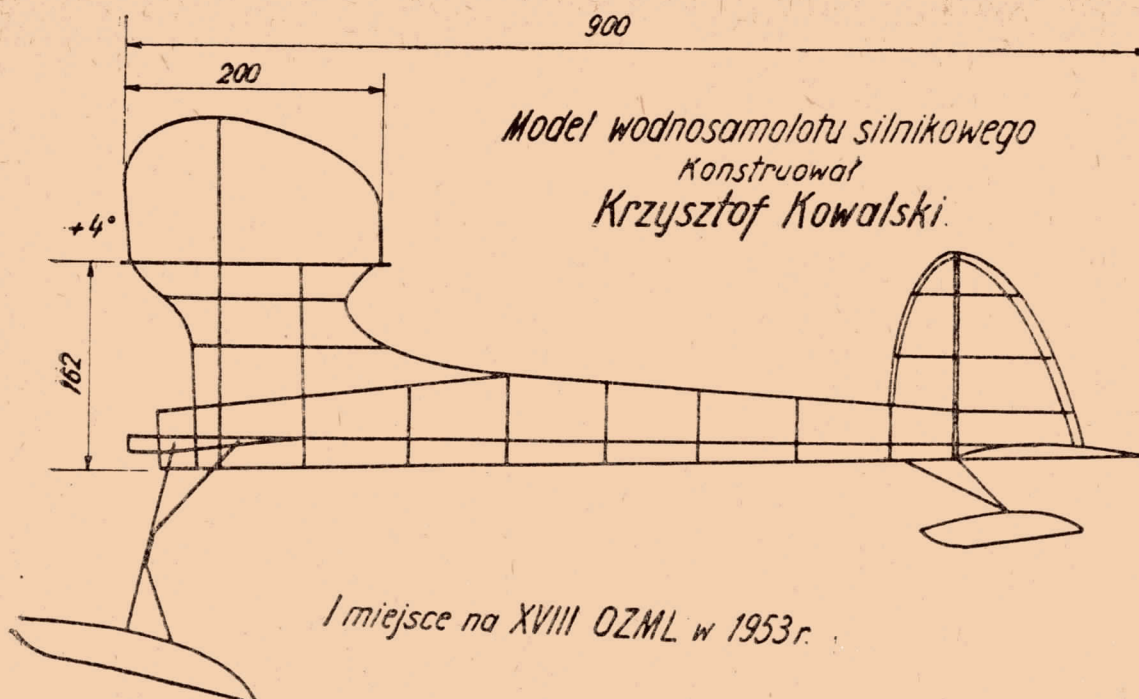
Model z napędem silnikowym

Konstruował

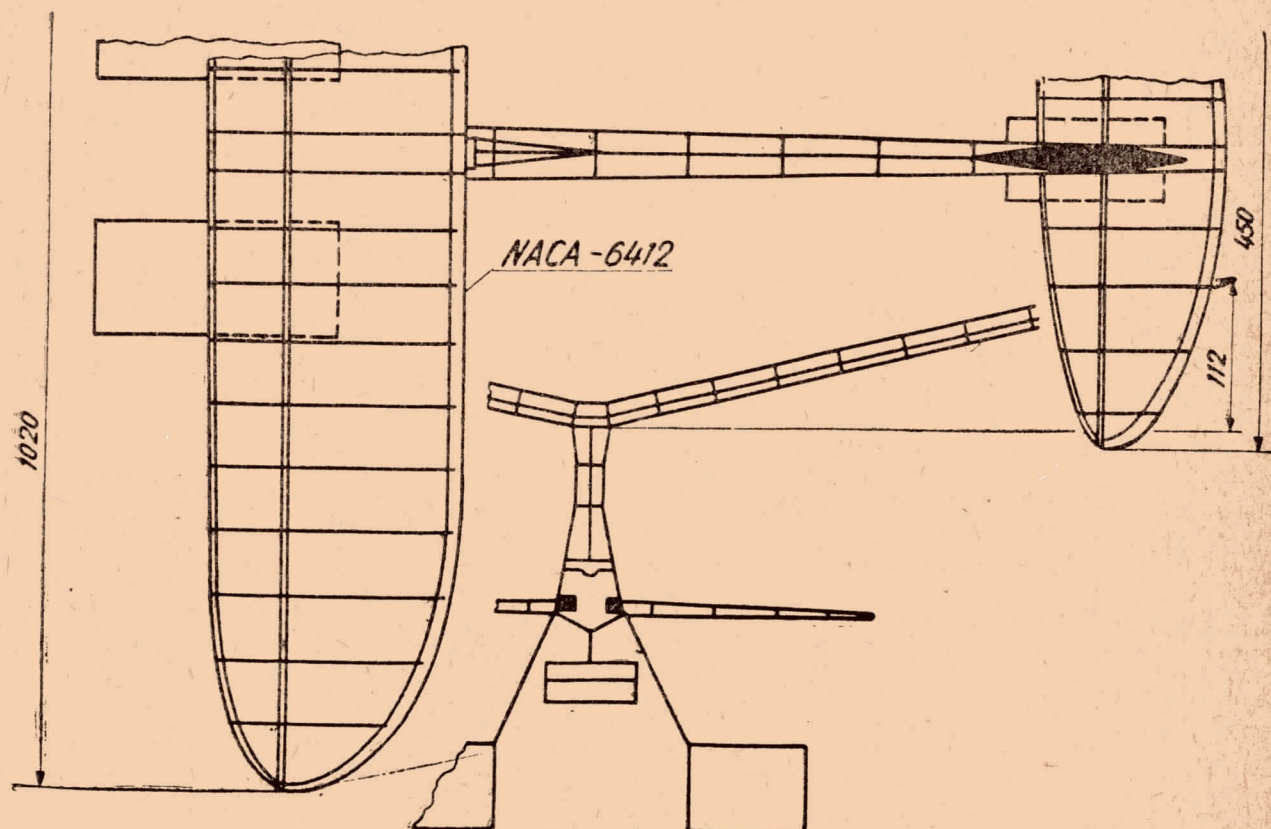
Tadeusz Pelczarski.

I i II miejsce na XVII OZML -1952r.

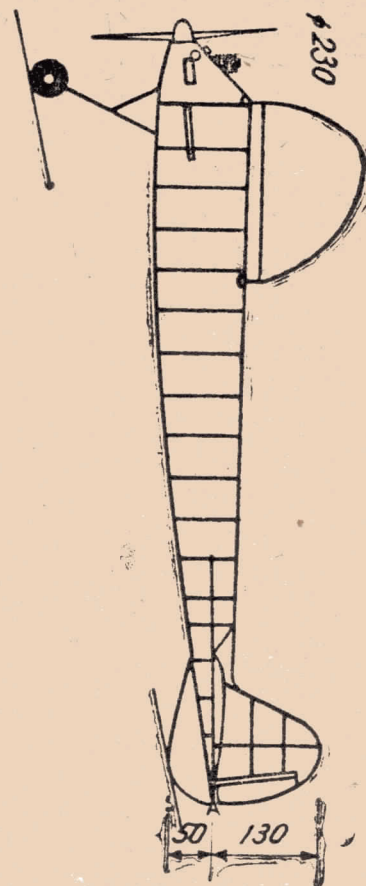
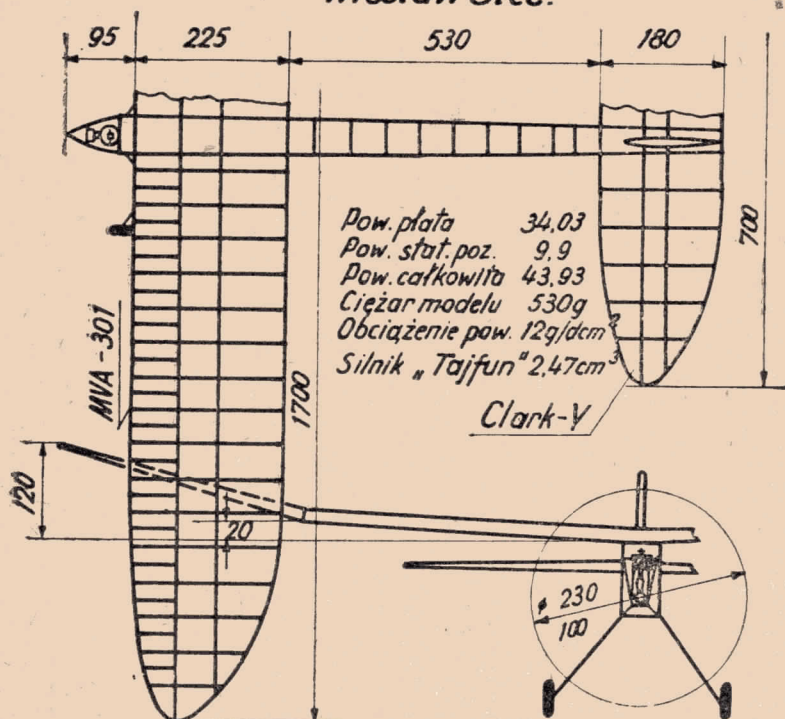

Pow. skrzydeł — 18 dcm²
 Pow. stał. wys. — 5,7 dcm²
 Ciężar całkowity — 350 g
 Obciążenie — 14,8 g/dcm²
 Silnik „SIM-2b”

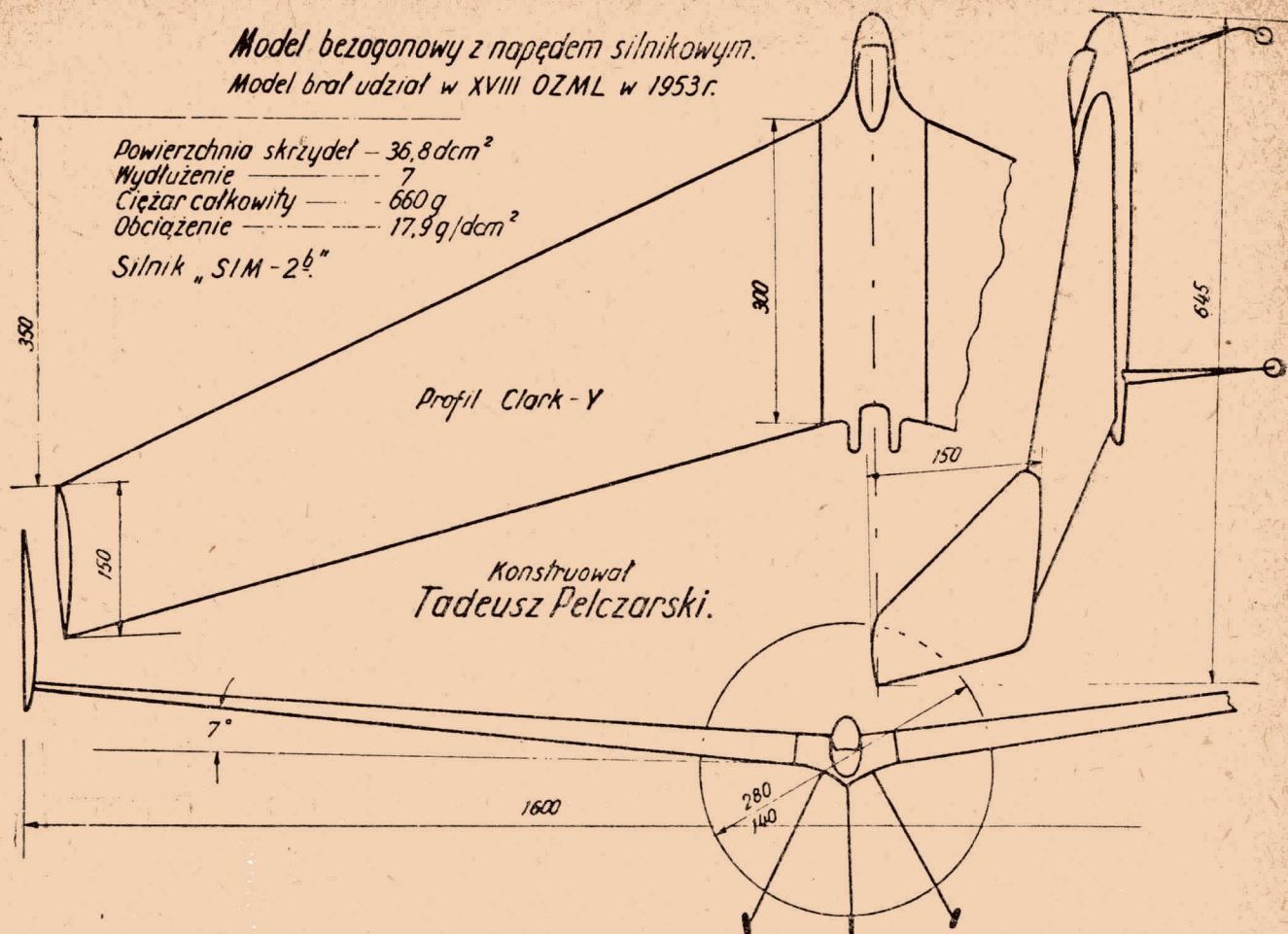
*Model z napędem silnikowym
„RÓŻYCZKA”
Konstruował
Wiesław Stec.*

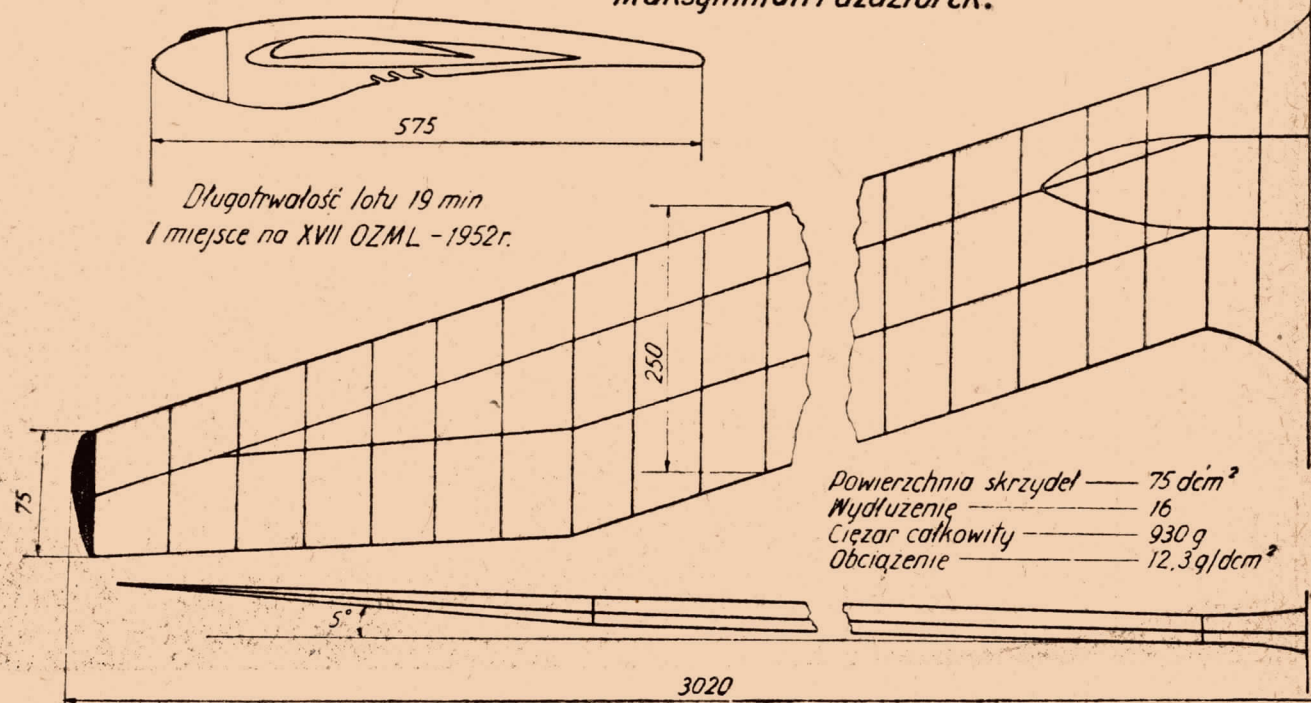
Wiesław Stec z modelem „Różyczka” na starcie.

Modele bezogonowe

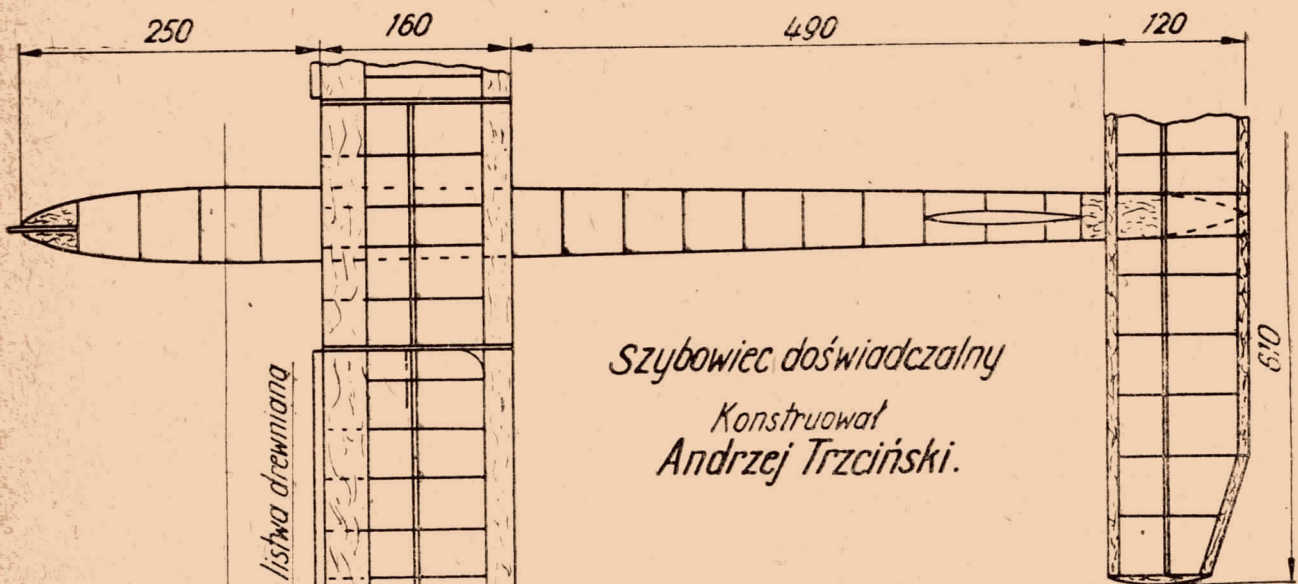
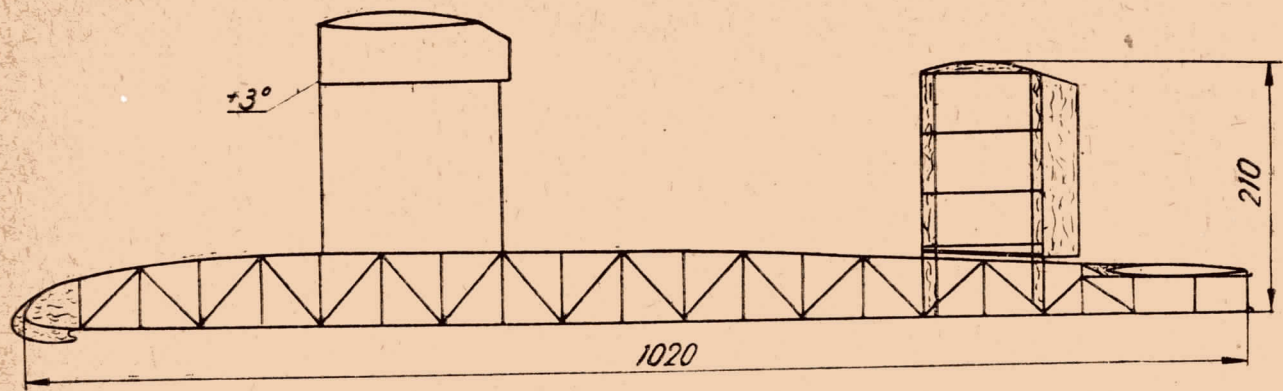
*Model bezogonowy z napędem silnikowym.
Model brał udział w XVIII OZML w 1953r.*

*Szybowiec bezogonowy.
Konstruował
Maksymilian Paździorek.*

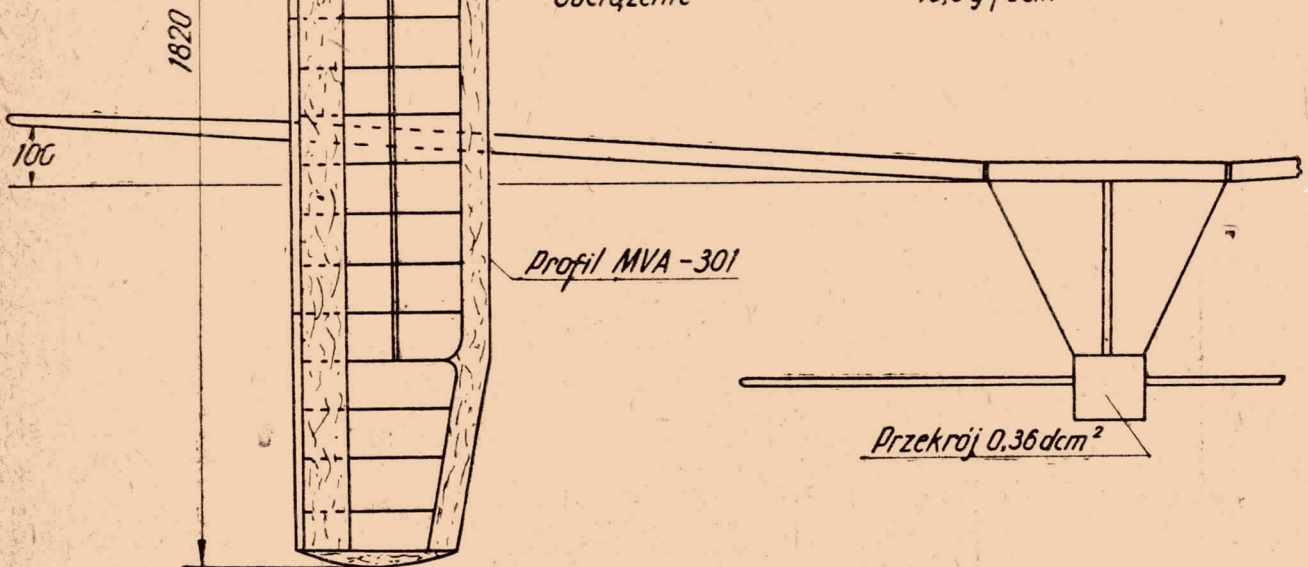
Model doświadczalny

Szybowiec doświadczalny

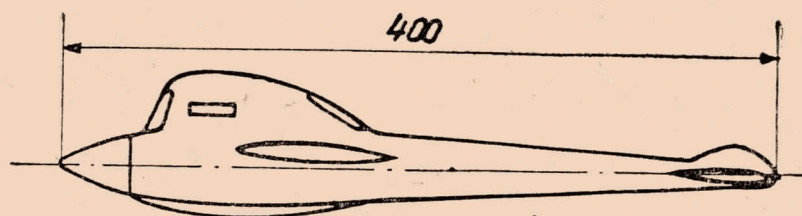
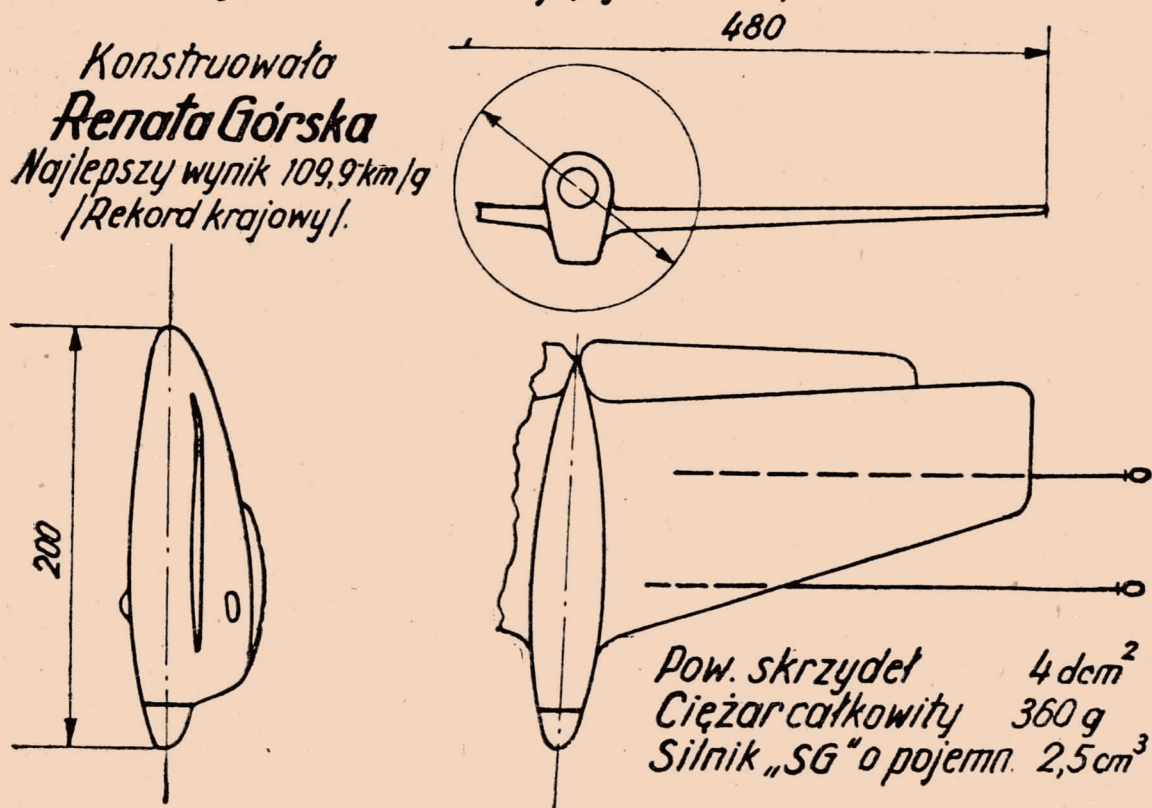
*Konstruował
Andrzej Trzcinski.*

*Powierzchnia skrzydeł — 33,05 dcm²
Powierzchnia stat. wys. — 6,9 dcm²
Ciężar całkowity — 510 g
Obciążenie — 13,5g/dcm²*

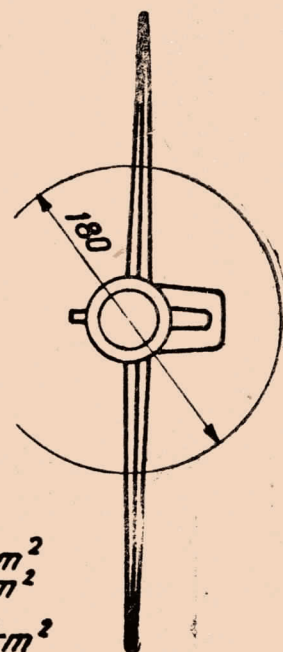
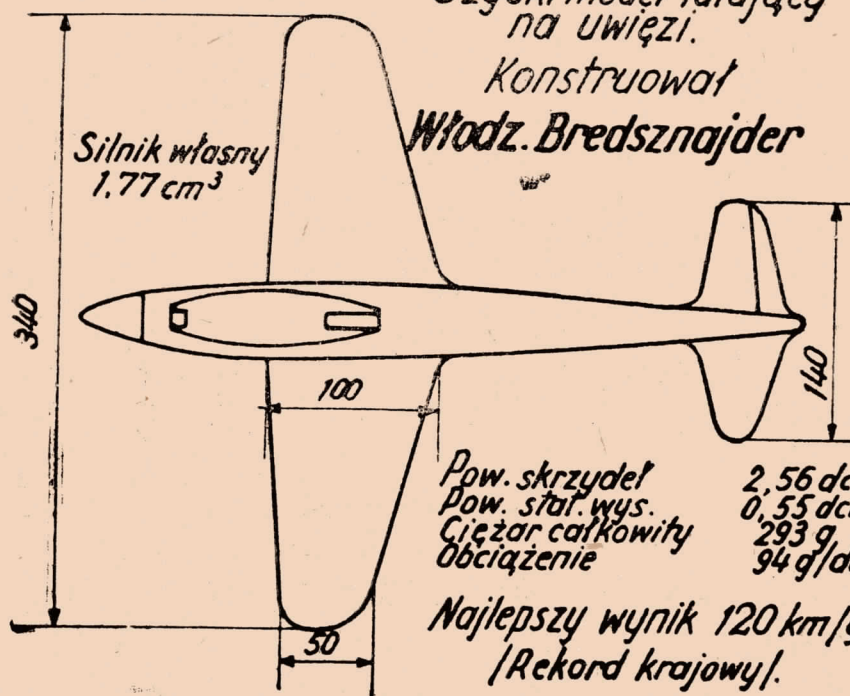
Szybki model latający na uwięzi.

Konstruowała
Renata Górska
Najlepszy wynik 109,9 km/g
/Rekord krajowy/.

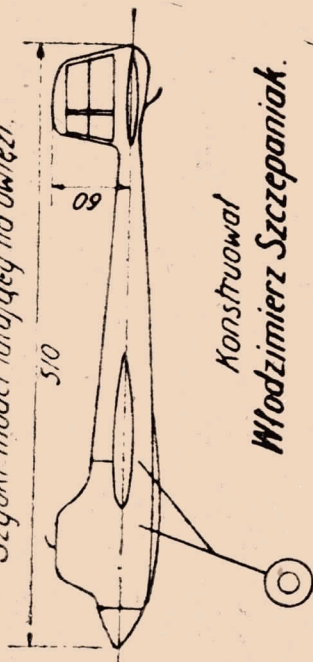

Szybki model latający na uwięzi.

Konstruował
Włodz. Bredsznajder

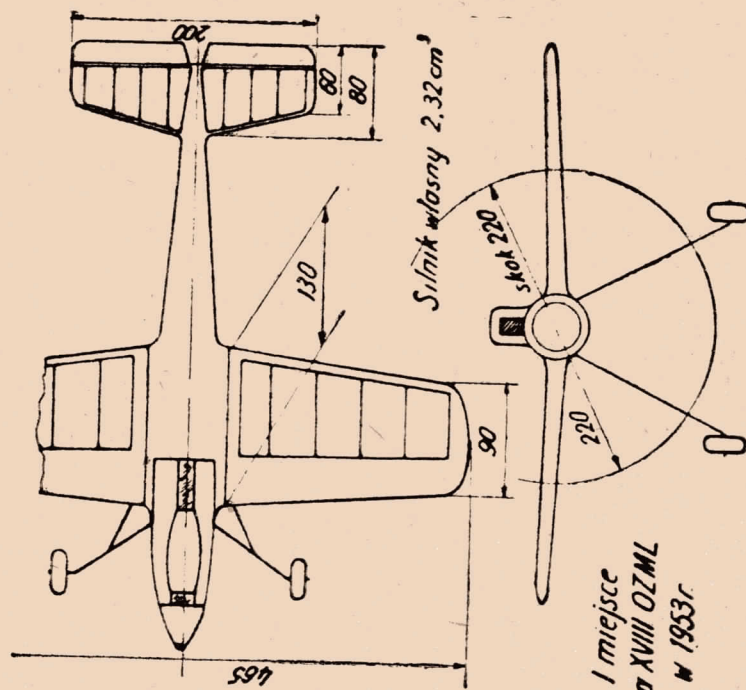

Szybki model latający na uwięzi.

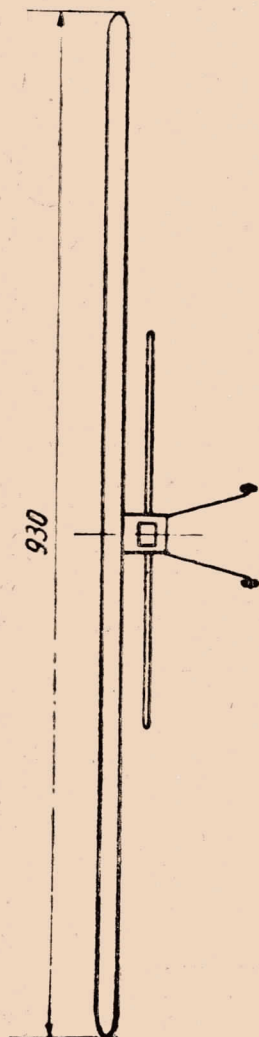
Konstruował
Włodzimierz Szczepaniak.

Pow. skrzydeł 4,3 dcm²
Pow. stał. wys. 1,2 dcm²
Ciężar całkowity 370g
Obciążenie 67,2 g/dcm²

Silnik własny 2,32 cm³

1 miejsce
na XVIII OZML
w 1953r.

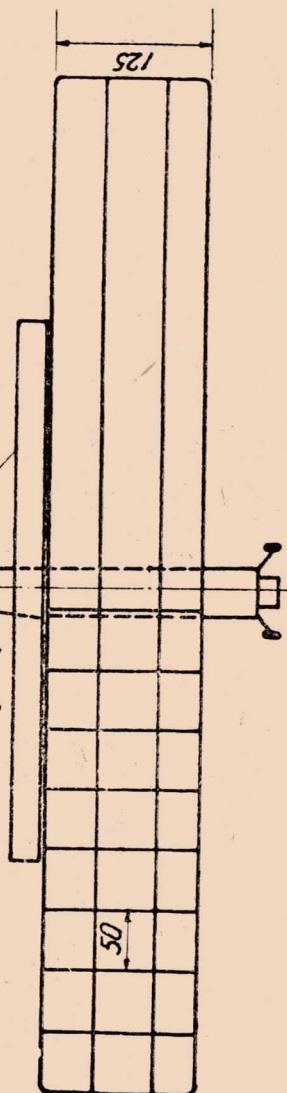
Pow. skrzydeł — 13,4 dcm²
Pow. całkowita — 16,9 dcm²
Ciężar całkowity 390g
Obciążenie — 23 g/dcm²

1 miejsce w 1953r.
na XVIII OZML.

Silnik „Fegad” — 2,5 cm³

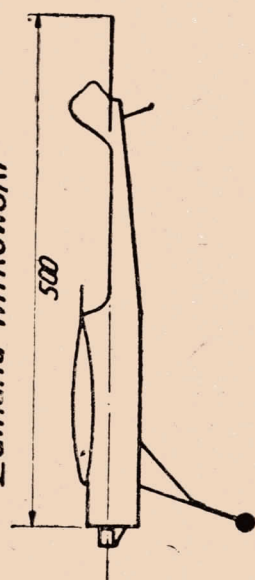
Kadłub asymetryczny

Kłapa wychylana łącznie ze sterem
wysokości

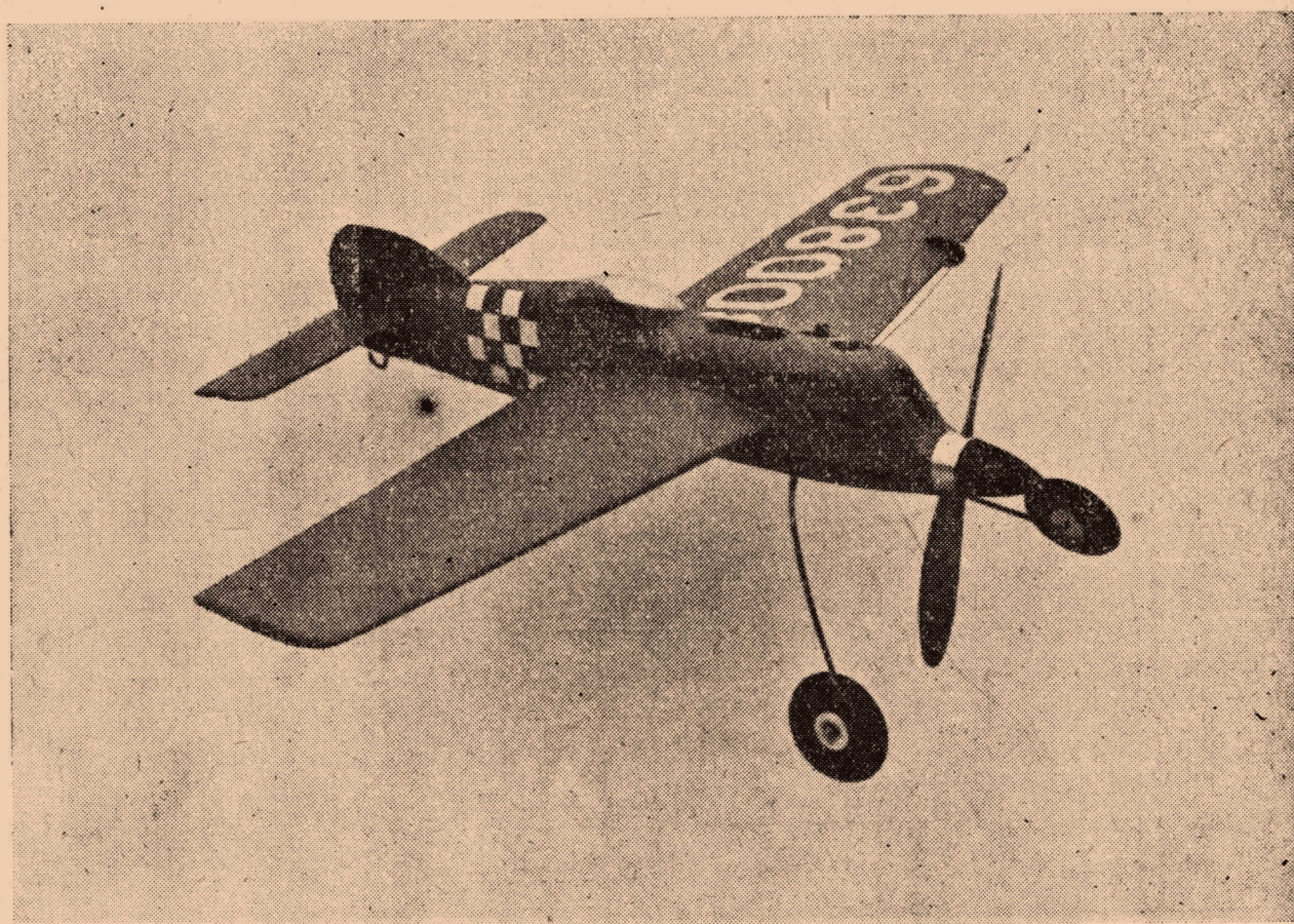
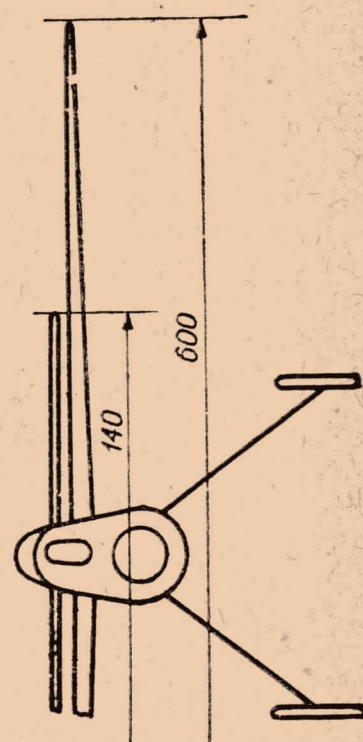
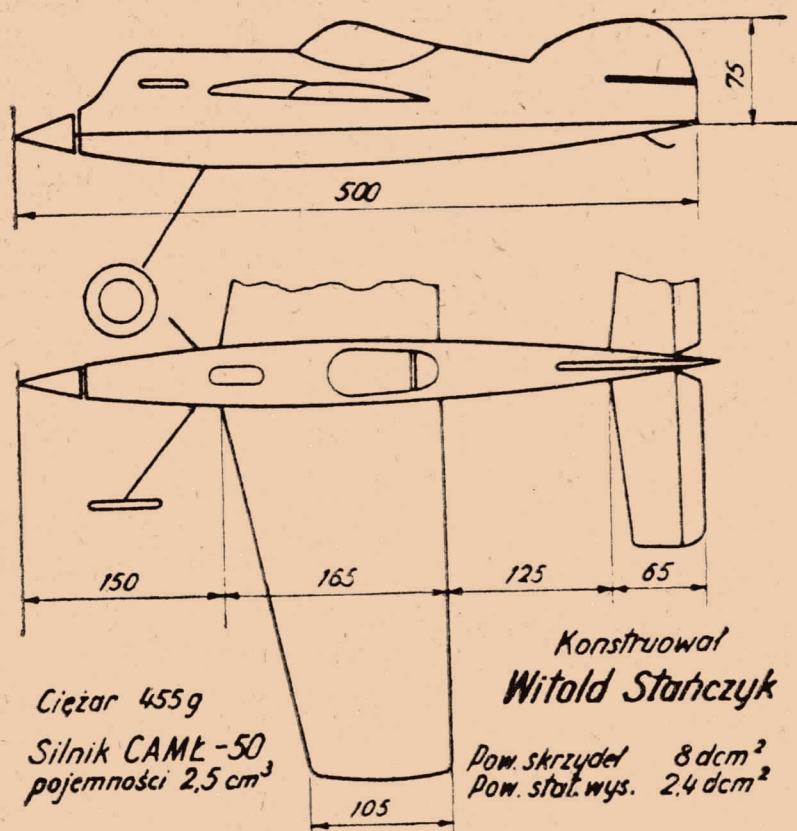

Model akrobacyjny na uwięzi
Konstruował

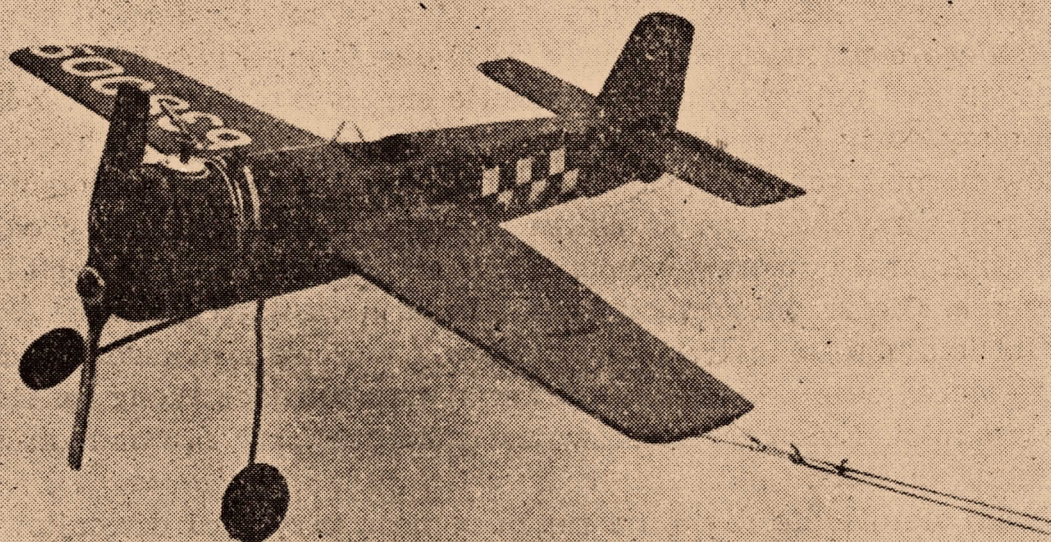
Edmund Witkowski

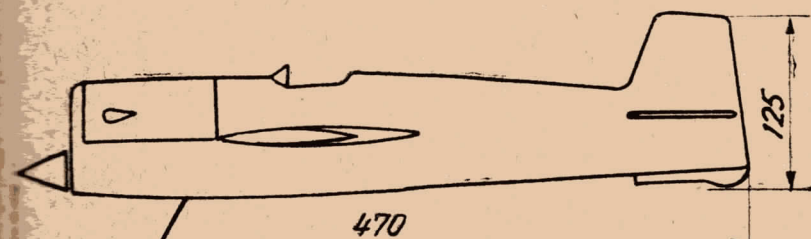
Model na uwięzi do lotów zespołowych.

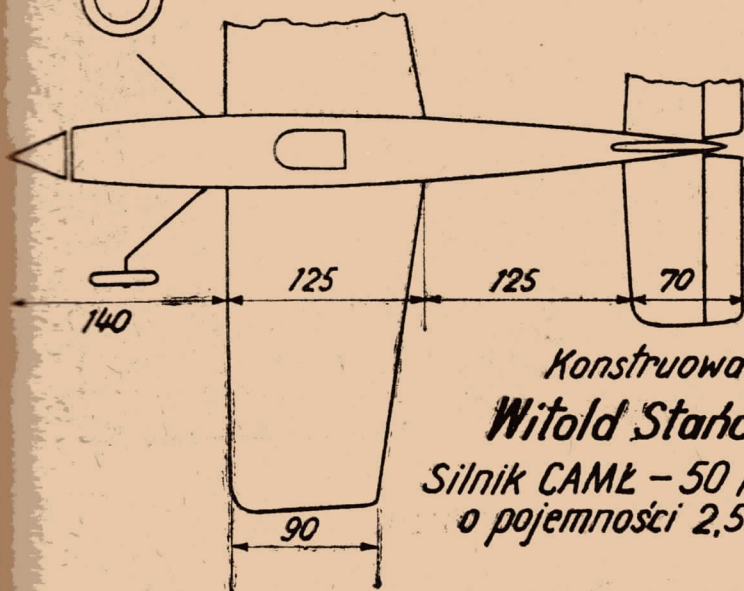
Model na uwięzi typu „Krakus“ do lotów na długotrwałość

Model na uwięzi do lotów na długotrwałość

Model na uwięzi do lotów zespołowych.

Konstruował
Witold Stańczyk
Silnik CAMŁ - 50 /ZSRR/
o pojemności 2,5 cm³

